

200 Della Historia di Corfù.

Per quas Deus præbet facilem solutionem.

Vnum hoc maximè cupio, ò Amici,

Vt post obitum, & in sepulchro depositionem,

Funebres inuolutæ cineres sordidorum ossium

Nullius membra situm distinctum demonstrent.

Nonne accurate obseruabitis breuem meum sermonem,

Qui præstis huic Ecclesiæ?

Certe quidem subibit quisque finalem pænam,

Cum omnis creatura accederet ad Diuinum iudicium.

Sacerdotalis functionis quintum peragens annum,

Erexi inepte lapidibus constructum tumulum.

Et licet in loco delitescat honestissimo,

Intentionis meæ memor erit Clerus.

Erexi hunc lapidibus constructum tumulum.

Et fletui meo, ò benignissimi Amici,

Addite suspiria, & deprecationes,

Quotquot detenti estis vinculis nequitiarum.

Secundò verò postulo, & nè contemnatis me,

Vt post requiem meam, & finem magnorum laborum,

Immixtum maneat cadauer meum, nec aliorum ossa hic reponantur.

Nonne concedetis mihi paruam gratiam?

Ita rogo vos per Triadem, & per ipsos Sanctos Confessores.

Nemo obstet huic meæ voluntati,

Quando etiam sic permittat Vninersi Iudex, & Dominus.

Georgius hæc scripsit Pastor Corcyrae.

Vna Prosopeia formano tali Versi, co' quali parla Giorgio, pregando i lettori, che orino per lui, e che non permettano, che con le sue si mischino le ossa degli altri,

per-